

Falcsik Mari

málnacsöpp kölyökvér

apám kemény szűrös textilzsebkendőjét
a belsőtárcsa-nyomós ivókút kis kókadozó
vízkukacába nyomja hogy kimossa vele
a térdesebből a sárga kavicsport
és az azt befeketítő bő kölyökvért
mert engem mégsem lehet még elengedni
a kétkerekűvel lejtőnek lefelé

aztán ugyanezt a szűrös merev textilt
vagy az ugyanilyen kemény négyzetre
hajtott darabok eltérő színű másikat
a szám sarkába nyomja miután benyálazta
hogy a fagy finoman poshadó tejszínes
málnacsöppjét durván leradirozza vele

pedig már épp kezdett száradozni szépen
hogy piszkos kis játszóterezős körmömmel
apró pikkelyekben leszedhessem onnan
és bekapjam – de most már csak ez marad
a smirglis vászon kidörzsölt nyoma és az apám nyála íze

Falcsik Mari 1956, Budapest. Költő. Mintegy tíz év alanyi líráját közzé tevő hatodik kötetét *Az igazi idő* címmel a Jelenkor Kiadó jelentette meg a 2019-es Költészet Napjára.

azért

a kezem azért remegett mert pokol másnapos
voltam mert saját poklaim remegtették

a rózsafüzérre csak én voltam botor gondolni
ha kiderült is hogy szüksége volt rá

azon aggódott el fogják lopni: hogy teheti le míg
eszik – hát rátekertem a kórházi kasztlit

fehér rúdja téhénhurokkal: nézte és bólintott
ezt nem oldozzák ki míg ő eléri szépen

nem hazugság erről a szebbik kép sem: a pátosz
jogos ha csak úgy is mint kórházi függöny

valamit kitakar ami nem biztos hogy a lényeg de
ott akkor nincs más hanem csak később

nem nem jártam hozzá be gyakran a halál szobáiba
mint most anyámhoz se megyek át Budára gyakran

volt otthonunknak nem értelmezhető napfénye hárárt
ha már nem tölthetem ki követelődző léttel

Nemes Anna: Gólem

visszatartott álmok

fiatalon végig mered vinni minden álmodat
a megsülés teljes hitével
amíg vársz mi lesz
kidolgozol benne egyenként aprólékosan mindent
a végső részletig
talán ez az – hogy amikor várni kell
(elsősorban pénzre aminek pedig mindehhez semmi köze)
és amikor nem valósulhat meg
(mert nem és nem)
akkor egyenként kell lerombolni is
a végső részletig –
talán ez ami aztán olyan érzékennyé és erőssé
teszi a lelked simaizmaid
hogy összerándulnak és azonnal
kivérzik belőled
ha csak rágondolsz mit szeretnél

Nemes Anna: Madár

nem beszélünk

ősszel utazzunk el egy kis vidéki városba ahol ugyanaz
a levegő a víz a szagok ugyanaz az ég az ág
de itt most újként hat ránk

a szokásos templom áll a szokásos főtéren – legyen ezúttal
hétfő amikor zárva az ajtó se hívók se koldus
zavartalan a látvány

füst jön: a legfinomabb falatot juttatja eszünkbe amilyet
még sohasem ettünk és épp a szegényességében szép
parázsló tűzű konyhát

lesz ott az udvarban valami deszkaasztalon kecskesajt is
és mindenféle száraz húsból vékony szeletek meg
szőlő és bor is nyilván

egy rücskös vekni házilag sütött kenyér no persze már megszegve
reccsen a serclije ahogy a gazda harapja de őt
nem látjuk nincs rá szükség

mint a trappolást sem halljuk a főtér felől ahogy nem beszélünk
nem találkozunk senkivel: amíg a vonatunk jön már
nem szakad fel a hályog

Vörös István

A vers beszél

Költő vagyok — kit érdekelne
rajtam kívül egyáltalán
pár kétségtelen furcsa elme,
rajzok az Isten asztalán?

Kit érdekelne a szokatlan,
s a soha meg nem szokható?
Az összegyűrt lét itt a paplan,
de ne szóljon rám altató,

mindegy, hogy érdekel-e bárkit,
elmondom, amit mond a vers.
Ha a meglepetés megállít,
alighanem, te jól figyelsz,

mert nem szóból készül itt semmi,
világ-szilánk potyog ide,
ki megpróbálja kézbe venni,
annak ez lesz a végzete.

Nem tudunk semmit a jövőről,
senki olyat nem is ígér.
A bizonytalanság felőröl?
Adj valamit a versemért,

de ne nekem, a versnek adjad —
a legrejtettebb titkodat.
Így adod végül önmagadnak:
megértve neked megmarad.

Vörös István 1964, József Attila-, Füst Milán-, Déry-, Hubert Burda-, Vilenica Kristály- és Premia Bohemica-díjas költő, a PKKE BTK esztétika tanszékének docense. Legutóbbi kötete: *A szabadság első éjszakája*, Noran Libro Kiadó, 2019.

Olvasd sokat, válts bérletet rá,
mert nem mindenki juthat el,
hogyan olvasva válhasson naggyá,
s egyesüljön az égivel.

Más költők? Egynéhányan vannak
kiknek kezéről ellopok
egy-két varázsgyűrűt magamnak.
Nektek meg a csillagok

maradnak drágakő gyanánt, de
versekkel indulva oda,
föl is juthattok az egekbe.
Mi mindannyiunk otthona,

az értelem megnyílik nektek
(a jó nem maradhat sötét),
és megnyíltok az értelemnek,
kitágítva a bűvkörét.

Ezért a vers, s ez nem akármilyen,
segít, ha meg se kérted őt,
csak tudj idejében megállni
a botrányos tények előtt,

mit bárki más elhallgathatna.
A hallgatás nyelvén beszél,
betűkkel áll rá a szavakra,
a lelkek csendjén körbeér.

Kipofázza a hallhatatlant,
átformálja a láthatót.
Mélységimámor a magasban,
egyszerre katód és anód,

egyszerre te s az ellenséged,
egyszerre én s az olvasó.
A sosem értett úgy feléled,
újra lesz élhető való.